

İÇ SESİM

Bölümden böyle bir mecranın haberi geldiğinde açıkçası B U N E D İ R? dedim.

BU NEDİR? sorusu akademisyenin çok yönlü düşünce yapısının en kısa ifade biçimidir; bölümden geldiyse bu bir mecburiyet mi, bu işin içinde dekanlık veya rektörlük de var mı, Çiğdem hoca ve ekibinin bir enerji patlaması mı, bir dedikodu ve haber alma alanı mı, ağlama duvarı mı, **bununla da bitmedi tabii ki bu akla ziyan cevap arama süreçleri sonrası da geldi;** yazdıklarımı kim okuyacak, benim yazdıklarımдан kime ne, düşünce ve duygularımı paylaşacaksam bir otosansür olmalı mı, her şeyi düşünebiliyorum ama yazamıyorsam niye yazıyorum, ekmek yapmadıysam-spor yapmadıysam-dizi seyretmediysem-balkonum yoksa ne yazarım,..... **ama bir taraftan da yazmak için can atıyorum;** kovit-19 ile tanışmamı, tanışmadan önce kafamda hep yoğun bakım-entübasyon korkusu varken tanıştıktan sonra bu korkunun ne kadar yersiz olduğunu, her gün verilen sayısal verilere sevineyim mi üzüleyim mi ikilemi, 12 eylül 1980 dönemini yaşayan yaş grubu olarak bugün sokağa çıkamamanın çok da büyük travmalar yaratmadığını ama çocukluk ve gençlik çağında bir travma oluşturduğunu, eşya ile olan minimum ilişkimin ne kadar doğru olduğunu, pazartesi gününün Pazar günü hissi uyandırmasının tuhaflığı, en büyük eksikliğin ekmek su ve elektrik olduğunu bir kez daha anlamış olmayı, evde hiçbir şey almadan bir ay rahatlıkla yaşanabilecek stoğun zaten var olduğunu, evde bir doktor olmasına rağmen cerrahi maskenin nasıl takılıyor olduğunu yeni keşfetmeyi, **bunları yazmasına yazarım da eğitim-yaşam-kent-mimarlık yazıları denmesinde de bir beklenti var diyor iç sesim bana o zaman da;** lisansüstü dersinde öğrencilerle okuduğumuz Eric Hobsbawm'ın "Kısa 20. Yüzyıl" ve "İmparatorluklar Çağı" kitaplarında belirtilen bir çok krizin içinde bulunduğumuz krizden kat kat yıkıcı ve acılı olduğunu görünce bazı şeyleri hafife almak gerektiğini, 16.mart.2020 ile başlayan süreçte günlük yaşamımızda değişime uğrayan her şeyin bir süre sonra tekrar eski biçimde devam edeceğini, içinde bulunduğu düzeni şimdiye kadar hiç sorgulamayan birisinin bu dönemde de sorgulama çabasına girmeyeceğini, bireylerin BARINMA SAĞLIK ve EĞİTİM temel haklarının yönetimler tarafından adil bir biçimde sağlanmasının ne kadar önemli olduğunun herkes tarafından anlaşılmasını, bunların sağlandığı coğrafyalarda sosyal ve ekonomik krizlerin daha az yaşandığını, toplumsal yaşamı düzenleyen kuralların olmasının yanında geleneklerin de ne kadar önemli olduğu, dayanışma kültürünün bir çok problemi nasıl da çözdüğünü, kendi kendine kalmayı şimdiye kadar becerememiş birisinin şimdi de sosyal medya ile yine kalabalıklara karıştığını, bir insanın gözünün içine bakmadan ders anlatmanın ne kadar zor olduğunu,..... **da yazmak istediğimi fark ettim.**